

NEKOČ V TEMNI NOČI (Sv. Janez od Križa)

K. ^aNekoč v temni noči
v ^dljubezni, hrepenenju vsa ^Egoreča,
- o ^Fblažena sreča! -
odšla sem neopažena od ^ddoma,
ko je že počivala moja hiša ^Espeča.

Z. ^aNEKOČ V TEMNI NOČI
V ^dLJUBEZNI, HREPENENJU VSA ^EGOREČA
- O ^FBLAŽENA SREČA! -
ODŠLA SEM NEOPAŽENA OD ^dDOMA,
KO JE ŽE POČIVALA MOJA HIŠA ^ESPEČA.

K. ^aV teme zavetju varna,
v ^dpreobleki po skrivni lestvi hiteča
- o ^Fblažena sreča! -
v temi in na ^dskrivaj,
ko je že počivala moja hiša ^Espeča.

V tisti presrečni noči,
skrivaj, da me nihče ni videl,
za nič se nisem jaz menila,
le luč me varno je vodila,
ta luč, ki v mojem srce je gorela.

Ta luč me je vodila,
bolj varno kot svetloba opoldanja,
tja, kjer sem vedela,
da Ljubljeni me čaka,
v samoti, kamor nihče ne zahaja.

O noč, ki mene si vodila!
O noč ti, ljubeznivejša od zore!
O noč, ki v eno si sklenila
ljubljeno z Ljubljenim,
si ljubljeno v Ljubljenega spremenila!